

ten af en Hingst af ublandet frederiksborgsk Race eller af en Fuldblodshingst. Stjondt Udvalget, idet det ikke tør modsætte sig den Experimenteren, der vil finde Sted ved Dannelsen af en ny Race, som skal frembringes ved Blanding af frederiksborgske Hopper med Fuldblodshingste, for hvilken flere vægtige Stemmer have udtalt sig, og hvis Hensigtsmæssighed nogen Erfaring synes at stadfæste, maa det dog meget bestemt holde paa, at man kun gaaer ind paa dette Alternativ, naar det viser sig aldeles umuligt, at erholde en hertil tjenlig Hingst af ublandet frederiksborgsk Race, som man dog haaber, at det endnu maa være muligt at erholde, naar man for Alvor vil bestræbe sig derfor, og bør dette skee uden Ophold, da, som bekendt, Følshopperne i Stutteriet af denne Race ere meget gamle.

Med Hensyn til det hvidfødte Stod skal Udvalget foreslaae, at det i Paragraphen bestemte Antal, nemlig 1 Hingst og 4 Hopper, forøges til 2de Hingste og 4 à 6 Hopper; thi, da dette Stod saa godt som intet andetsteds findes mere, vil det være nødvendigt, at man stedse holder 2de Hingste, idet Rekruttering ellers ved eventuel Død ei kan skee; det vil desuden være særdeles gavnligt for den derværende Omegn, at der paa Stutteriet stedse holdes 2 saadanne Hingste, som Landmændene kunne erholde deres Hopper bedækkede ved; thi det er en Kjendsgjerning, at Afkommet af disse Hingste og Landhopper bliver fortrinligt. Og maa man endvidere i Harmoni hermed foreslaae, at de øvrige nu paa Stutteriet værende Hingste af denne Race maae gaae over til Landstutteriet, forsaavidt de dertil ere tjenlige, efterfom de der ville kunne stifte særdeles Nytte.

I Analogi med, hvad der er anført ved § 14, troer man ogsaa ved § 20 at kunne foreslaae, at Bedækningsbeviset kan i Landstutmesterens Fraværelse underskrives af Underbestyreren.

Med Hensyn til den i § 24 foreslaaede Gage af 2,000 Rbd. for Landstutmesteren, da maa Udvalget, idet samme erkjender Vigtigheden af dette ansvarfulde og omfangsrige Embede og altsaa Nødvendigheden af, at det be-

fattes med en særdeles duelig og sagkyndig Mand, mene, at det vil være i selve Sagens Interesse, at der tillægges dette Embede en passende god Løn, som man tillader sig at foreslaae til 2,400 Rbd., hvorimod man holder for, at de foreslaaede daglige Diæter paa Embedsreiser formeentlig kunne nedfattes til 3 Rbd. om Dagen.

I Overensstemmelse med Ovenstaaende indstiller Udvalget, at Lovudkastet antages med følgende Ændringer:

ad § 8.

At denne Paragraph udgaaer, og i dens Sted sættes følgende Paragraph:

„Om Tiden og Stedet, hvorpaa Dyrskuerne skulle holdes, have Landbosforeningerne forud at træffe Overenskomst med Landstutmesteren, for at han, der, saavidt muligt, har at overvære disse, kan begive sig fra det ene til det andet af disse. Landstutmesteren har Stemme ved Præmieuddelingen“.

ad § 9.

At der sættes Punktum efter Ordet „Præmier“, og at Resten af Paragraphen gaaer ud, og istedet herfor sættes følgende: „Landstutmesteren har ved Ministeriets Foranstaltning at udbetale ved selve Dyrskuet det forholds- mæssige Bidrag, som Statskassen har at yde de landoekonomiske Foreninger til Præmier.

ad § 14.

Paragraphens sidste Punktum gaaer ud, i dets Sted sættes: „Er en Hoppe bleven bedækket, meddeles der strax, efter Forlangende af dens Eier, uden Betaling et Bevis, som er ordlydende med den for Hingsten førte Bedækningsliste, og udstedes dette Bevis, hvor der er en Landstutteribetjent hos Hingsten, af denne, og Rigtigheden heraf attesteres af vedkommende Fodervert; men hvor ingen Betjent er, udstedes Beviset af Foderverten, og i Detpotet af Underbestyreren.

ad § 15.

Denne Paragraph gaaer ud, og istedetfor den sættes følgende:

„Landstutmesteren inspicerer jævnlig Hingstene i Kolding, og i det Mindste een Gang aarlig Hingstene paa Stationerne. Han har at drage Omsorg for, at de i Amterne